

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 11 maja 2015 r. – Município de Vila Pouca de Aguiar/Sá Machado & Filhos, SA, Norcep Construções e Empreendimentos, Lda

(Sprawa C-214/15)

(2015/C 254/09)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Município de Vila Pouca de Aguiar

Strona pozwana: Sá Machado & Filhos, SA, Norcep Construções e Empreendimentos, Lda

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo Unii, w szczególności art. 55 dyrektywy 2004/18/WE⁽¹⁾ zezwala w ramach procedury udzielania zamówienia publicznego na roboty budowlane na natychmiastowe wykluczenie oferty, jeżeli w chwili jej złożenia nie dołączono do niej dokumentu zawierającego uzasadnienie „ceny rażąco niskiej”, gdy w dokumentacji zamówienia określono kryteria spełnienia tego pojęcia [por. pkt 9/C1 dokumentacji zamówienia]?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 25 marca 2015 r. w sprawie T-378/13, APAL i Star Fruit/OHIM, wniesione w dniu 18 maja 2015 r. przez Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion

(Sprawa C-226/15 P)

(2015/C 254/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion (przedstawiciele: adwokaci T. de Haan i P. Péters)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

— uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej wydanego w dniu 25 marca 2015 r. w sprawie T-378/13, EU:T:2015:186 w zakresie, w jakim oddalono w nim skargę wnoszących odwołanie mającą na celu, tytułem żądania głównego, zmianę decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 maja 2013 r. wydaną w sprawie R 1215/2011-4;

- zmiana decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 maja 2013 r. wydanej w sprawie R 1215/2011-4 poprzez uznanie odwołania wniesionego przez wnoszące odwołanie do tej Izby Odwoławczej za zasadne i w konsekwencji uwzględnienie sprzeciwu wnoszących odwołanie wobec rejestracji zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego ENGLISH PINK nr 8610768;
- obciążenie Urzędu wszystkimi kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszące odwołanie w postępowaniu odwoławczym i w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszące odwołanie podnoszą następujące zarzuty:

po pierwsze, wnoszące odwołanie uważają, że zarówno Sąd, jak i Izba Odwoławcza naruszyli ogólną zasadę powagi rzeczy osądzonej między tymi samymi stronami przez sąd orzekający w sprawach wspólnotowych znaków towarowych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽¹⁾, a także ogólne zasady pewności prawa, dobrej administracji i ochrony uzasadnionych oczekiwań;

po drugie, wnoszące odwołanie zarzucają Sądowi naruszenie art. 65 ust. 3 tego rozporządzenia poprzez niedokonanie zmiany decyzji Urzędu;

wreszcie, wnoszące odwołanie uważają, że Trybunał powinien zastosować art. 61 akapit pierwszy statutu Trybunału, ponieważ stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag (Niderlandy) w dniu 20 maja 2015 r. – Brite Strike Technologies Inc./Brite Strike Technologies SA

(Sprawa C-230/15)

(2015/C 254/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag.

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Brite Strike Technologies Inc.

Strona pozwana: Brite Strike Technologies SA.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy BVIE [Porozumienia państw Beneluksu w sprawie własności intelektualnej (znaki towarowe i wzory)] (ze względu na wskazanych w pkt 28–34 wyroku Gerechtshof Den Haag z dnia 26 listopada 2013 r. lub innych) należy uważać za konwencję późniejszą, tak że jej art. 4.6 nie może być uważany za uregulowanie szczególne w rozumieniu art. 71 rozporządzenia nr 44/2001 ⁽¹⁾?